

Zelk Zoltán

Levél

Nézzétek csak, mit hoz a szél,
nem akármilyen falevél:
nem itten hullt le a fáról,
gólya küldi Afrikából.

Gólya küldi a levelet,
szél leejti falu felett,
füstölgő kémény felkapja,
gólyaírást elolvassa.

A levélben mi is lehet?
Elmondom én, figyeljtek:
"Megérkeztem Afrikába,
örök napsütés honába.

Mégis, mégis csak azt várom:
az idő tavaszra váljon,
kis falumba visszatérjek,
kéménytetőn rakjak fészket."

"Rorate coeli de super - Harmatozzatok égi magasok!"

Mindig, amikor valakire várunk, különösen, ha az a személy kedves számunkra, érkezését komoly előkészület előzi meg. Ilyenkor jobban, mint máskor, megkülönböztetett figyelmet szentelünk saját magunkra és környezetünkre, igyekszünk a szeretett személy érkezését minél kellemesebbé, élménydúsabbá varázsolni. Azt szeretnénk, hogy az, akit már türelmetlenül várunk, jól érezze magát nálunk, boldog legyen a mi társaságunkban.

Újra itt az advent. Advent első vasárnapján ünnepélyesen meggyújtjuk adventi koszorúnk az első gyertyát, és ismét felcsendül a "Rorate coeli de super - Harmatozzatok égi magasok!" Messiást hívó éneke. Ez az ének az idején adventben a mi megtérésünket is sürgeti. Jöjj el, édes Üdvözítőnk, a mi életünkbe, családjunkba, a lovétei egyházközségbe és a mai világba! Mert az emberek ott tévelyegnek, hol te égi fényed útján őket nem vezérel. Jöjj el, édes Üdvözítőnk! Advent hallatára eszünkbe jutnak a roráté hajnali szentmisék, az adventi koszorúk pislákoló gyertyái, a Szállást keres a Szent Család szomszédoló és imádságos összejövetelei, valamint más adventi szokások és jellegzetességek. Advent hallatára néhányunkban emlékek idéződnek fel. Számomra gyermekkorom legszebb élményei közé tartozik az adventi várakozás. Szerettem azt a mély csendet, meghittséget, ami belőle sugárzott. Hajnalban ropogott a hó a lábunk alatt, amikor apró gyermeklábainkkal a templom felé siettünk. A templomban mindig csend, meleg, béke fogadott minket. Az adventi koszorún égő gyertya betöltötte gyermeki csodálkozó tekintetünket. Szerettünk a fény körül mozogni, érezni a gyertya melegét, repdeső lángját.

Advent a keresztények számára a Krisztusra való várakozás és a Vele való találkozás előkészítésének szent időszaka, és az új egyházi év kezdete. Az adventi szent idő viola színe mindannyiunkat bűnbánattartásra, imaéletünk elmélyítésére, valamint a felebaráti szeretetünk megújítására figyelmeztet. Ne feledjük el, hogy egész életünk egy nagy advent, amelynek végén ne-

künk is találkozásunk lesz az Úrral. Ezért van az, hogy az adventi szent idő kezdetén az Úr Jézus végső időkről szóló szavait halljuk az evangéliumokban. Az Úr Jézus maga figyelmeztet, hogy nem tudhatjuk előre sem a napot, sem az órát. Figyelmeztetése azt is tartalmazza, hogy legyünk állandóan készen az ő jövetelére, amely majd egyszer bizonyosan bekövetkezik. Az advent az Úr jövetelére való várakozás ideje. Visszaemlékezünk arra, hogy az idők teljességében hogyan jött el Isten Fia a világba, és tudatosítjuk magunkban, hogy ígéretének megfelelően a világ végén újra el fog jönni, de ennek pontos idejét nem tudhatja senki ember előre. Emellett várakozunk Jézus Krisztus születésének napjára, a Megváltó érkezésére, a karácsony ünnepére. A karácsonyi előkészület során nem a rendkívüli jeleket keressük, hanem Isten szeretetének jeleit szeretnénk észrevenni. Azokat a jeleket, amelyek elindítanak minket a hit útján. Most a hit évét lezáróan jó, ha tudatosítjuk magunkban, hogy az igazi hit Isten szeretetének és a megváltás titkának elfogadását jelenti. Ezt a hitet nem kiérdemeljük, hanem ajándékba kapjuk Istentől, ahogyan a betlehemi Gyermek is az ő nekünk szóló ajándéka. A csillogó adventi vásárok könnyen letéríthetnek minket a hit útjáról. Az ajándékvásárlás láza egyre csak fokozódik az ünnep közeledtével.

Kivonat

a helyi tanács 2013. november 27-én tartott gyűlésének jegyzőkönyvéből

A gyűlésen jelen van 12 testületi tag.

A gyűlést vezető elnök, Mihály János ismerteti a napirendtervezetet az alábbiak szerint:

- 1.) A 2013. évi költségvetés módosításának jóváhagyása,
- 2.) A Felső Homoródmente Kistérségi Társulás költségvetéséhez való hozzájárulás jóváhagyása,
- 3.) Előterjesztés a Hargita megyei Ifjúsági Igazgatósággal és a Szent Gellért Alapítvánnyal való együttműködési szerződés megkötésére vonatkozóan,
- 4.) Előterjesztés munkagép vásárlására vonatkozóan,
- 5.) Kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása.

A napirendtervezetet a jelen levő testületi tagok 12 igen szavazattal elfogadták.

Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a 2013. évi költségvetés módosítására, kiigazítására vonatkozóan.

A megyei közpénzügy a jövedelmi adóból visszaosztott községünknek 4.000 lejt, valamint az áruforgalmi adóból 16.000 lejt célirányosan a tanügynek a személyi költségek (fizetés és fizetés utáni járulékok), valamint a mozgássérült személyek gondozóinak személyi költségeinek kiegészítésére.

A határozatjavaslatban a 4.000 lej a kultúrotthon megszervezésére volt javasolva.

A javaslattal egyetértett a testület, ugyanakkor javasolták, hogy ha már kívül-belül felújítódik az épület, akkor a színpadi függönyöket is ki kellene cserélni.

A polgármester ismerteti, hogy már megbeszéltek, és számításokat is végeztek a kultúrigazgatóval, hogy a jövő évi költségvetésbe lehessen betervezni a szükséges összeget.

A fentiek után a költségvetés kiigazításra vonatkozó határozatjavaslatot 12 igen szavazattal jóváhagyták.

A második napirendi pont - a Felső Homoródmente Kistérségi Társulás költségvetéséhez való hozzájárulás jóváhagyása - ismertetése során a polgármester kiegészítésként a Felső Homoródmente Kistérségi Társulás tevékenységét is ismertette. A társulás költségvetésének része a tagok hozzájárulása (a községek, város, a megyei tanács), a községek és város hozzájárulása arányában támogatja a megyei tanács is a társulást.

A társulás határozata értelmében a községeknek évi 500 lej + állandó lakosok száma után 0,20 lejjel kell hozzájárulniuk a társulás költségvetéséhez, tehát községünk $500 + 700 (3500 \times 0,20) = 1200$ lejjel a 2013-as évben.

A társulás ebben az évben támogatta községünket a pityókabál megszervezésében és a helyi önkéntes tűzoltó-alakulatot is.

A határozatjavaslat szavazat alá bocsátódott, és a jelen levő testületi tagok 12 igen szavazattal jóváhagyták, hogy a 2013. évben községünk 1200 lejjel támogassa a

társulatot.

A harmadik napirendi pont a Hargita megyei Ifjúsági Igazgatósággal és a Szent Gellért Alapítvánnyal való együttműködési szerződés megkötésének jóváhagyása. A szerződés az "Órangyal program" szervezéséhez való hozzájárulásnak az alapja.

A polgármester ismerteti, a programot megemlítve, hogy a Szent Gellért Alapítvány egyre több programot szervez a fogyatékos fiataloknak, és javasolja, hogy a jövőben nagyobb összeggel kellene támogatni az alapítványt. A 2013-as évi költségvetésben 1.000 lej van betervezve a program támogatására.

A testület 12 igen szavazattal jóváhagyta, hogy az együttműködési szerződés megkötődjön, és 1.000 lejjel támogassuk az "Órangyal program" megszervezését.

A negyedik napirendi pont keretén belül megvitatódott az előterjesztés munkagép vásárlására vonatkozóan.

A polgármester részletesen ismertette, kibővítette az előterjesztést.

A munkagépet az önkormányzat és a közbirtokosság közösen, fele-fele arányban vásárolta meg, alkatrészeket fog még vásárolni a közbirtokosság. Javaslat hangzott el, hogy milyen alkatrészek vásárolódjanak, például árokásó kupa, lyukfúró stb.

A munkagép használatára egy rendszabályzat volt kidolgozva, de nem tartalmazott bizonyos pontosításokat, ezért javasolva volt, hogy újra átnézni, kidolgozni bizonyos pontosításokkal, és a testület akkor újratárgyalja, mert hiányosságokkal nem lehet jóváhagyni.

Az átvételi bizottság összetételét az alábbiak szerint jóváhagyták: Györgylőrincz Ernő, Mihály Domokos, Fábian Béla-Albert, Silye Ferenc, Balázs Zoltán.

A különfélék (kérések és más problémák megvitatása és jóváhagyása) keretén belül megvitatódott Bálint György kérése.

A testület döntése, hogy mivel birtokháborításról van szó a kérdésben, a probléma nem tartozik a testület hatáskörébe. A probléma megoldása csak törvényes eljárással (törvényszéki, bírósági eljárás) lehetséges.

Ezen napirendi pont keretén belül megvitatódott a község tulajdonában levő sósút problémája. Panaszok vannak, mivel rendellenességek merültek fel a nyitási program betartásánál, idegen személyek kiszolgálása nyitási programon kívüli időben és más egyebek.

Ezzel kapcsolatosan az alábbi javaslatok hangzottak el:

A sósútnak volt egy programja, az ha már elévült, aktualizálni kell, és azt közzé kell tenni, tehát a lakosság tudomására kell hozni, hogyha bárki rendellenességet észlel (például a programban megszabott időn kívüli, esti kiszolgálás stb), azt tudja jelenteni az illetékes szervekhez.

A nyitási program ideje alatt vihet bárki sót, de csak a saját szükségletére és háztartási célra, nem ipari mennyiségben és kereskedelmi célokra.

folytatás az 1. oldalról

"Rorate coeli de super - Harmatozzatok égi magasok!"

Az előkészület izgalma egyre inkább növekszik a napok múltával. Vajon ezzel együtt fokozódik-e bennem az Istennel való találkozás vágya? Vajon növekszik-e bennem az Isten-látás vágya?

Hogy valóban Istent meglássuk, és a hit útján tudjunk járni, szívünkre kell vennünk az Úr Jézus figyelmeztetését: "Vigyázzatok, hogy el ne nehezdedjék szívetek tobzódásban, részegeskedésben és az e világi gondokban." Nemcsak az étel-ital mértéktelen fogyasztása szakíthat el Istentől, hanem a többi káros szenvedély is: az erkölcstelenség, a kényelmesség, a gyűlölködés, az áldozatvállalástól való félelem vagy talán a jóra való restség. Az Úr Jézus figyelmeztet: "Ne nehezdedjen el szívetek!" Az elnehezült szívű ember lelkileg könnyen elcsügged, elfásul. Istennel való kapcsolata is meglazul, s elmarad lassan a templomtól, szentgyónástól, szentáldozástól és a mindennapi imádságtól. "Virrasszatok és imádkozzatok szüntelenül!" - kér az Úr Jézus minket. Csak az ima az, amely közelebb visz az Istenhez, és ő letöröl szemünkről minden könnyet. Leszedi az elnehezedett szívünkről a terheket. Ez gyűjtja fel a lelkem mélyén szunnyadó hitet, bizalmat és Istenszeretetet. "Virrasszatok hát és imádkozzatok szüntelenül" (Lk 21, 36) - figyelmeztet Jézus. Akik hangját komolyan veszik, azok az adventi készülétekből kivesszük részüket. De ezt csak úgy lehet megvalósítani, ha az eddigieknél több időt szakítunk az imára, Szentírás-olvasásra, nem hanyagoljuk el a közös családi imát, rendszeresen és buzgón látogatjuk a roraté szentmiséket, és élünk a szentségek adta lehetőségekkel. A legbuzgóbb adventi lelkigyakorlat sem sokat ér, ha nem párosul hozzá az irgalmasság testi-lelki cselekedeteinek gyakorlása. "Tegyetek jót" (Lk 6, 35) - üzeni Jézus különösen az adventi hetekben. Az utolsó napon számon kéri: mennyiben teljesítettük parancsát? Adtunk-e az éhezőknek és szomszárjainknak? Segítettünk-e a jövevényeken és a szükségben szenvedőkön? Felkerestük-e a betegeket, a magányosokat és a foglyokat? Nem feledkeznek meg egyetlen mulasztásunkról sem, de ugyanakkor emlékezni fog még legkisebb jótéteményünkre is, amellyel valaha megörvendeztettünk valakit: "Bizony mondom nektek, amit a legkisebb testvéreim közül eggyel is tettedek, velem tettétek." (Mt 25, 40)

Isten idén is nagyszerű dologra készül. Csodálatos, szinte hihetetlen, amit nekünk akar adni. Azt szeretné, hogy Jézus Krisztus a hit által megszülessen a szívünkben. Azt szeretné, hogy a betlehemi Gyermekekben a hit által meglássuk Isten Fiát. Isten nem fogadalmakat vagy üres szavaknak bizonyuló ígéreteket vár tőlünk, hanem elfogadást. Az ő ajándékainak: a hitnek és a szeretetnek alázatos elfogadását.

Tódor Attila

Újra az ekhós szekéren

Jó amatőrök vagytok! - mondta nekem valaki egy színpadi fellépés után.

Ez a "dicséret" felért számomra egy Oscar-díjjal, hisz mire is vágyik egy magamfajta színpad koptató: legyen jó amatőr, szeresse azt, amire vállalkozott, olyan kedvvel játsszon a színpadon, hogy abból azt lehessen kiolvasni: ezt csakis azért csinálják, mert szeretik, nem akarnak megfelelni semmiféle iránynak, ehelyett annak adnak hangot, hogy a játék öröme nem tűnt el.

Jól bejáratott kis csapatunk október közepe táján már olvasópróbákat tartott, közben lezavartunk (kicsit nagyképi, de így történt) egy másik fellépést Csikvacsárcsiban, majd teljes gözzel átadtuk magunkat ki-ki a maga szerepére való ráhangolódásnak. Kicsit zötyögtünk, döcögtünk, de a színpadi próbák már mindenki szája íze szerint történtek, egymást szépen "megrendeztük", díszletterveztünk, öltöztetőt játszottunk, néha jókedvünkben betétdalokkal fűszereztük az amúgy száraz darabot.

A XV. Ekhós találkozót hirdették meg idén. Nem mondhatom, hogy mindeniken jelen volt Lövete csapata, de az utóbbi években bizony jól kitaposott utat, helyet érdemeltünk ki ezen a rendezvényen.

Már jó ismerősök fogadtak november 16-án Farkaslakán: nem tudtuk volna pontosan "belőni", hogy melyik arc melyik csapathoz tartozik, egymást inkább az eljátszott szerepekkel társítjuk: "Né, ez volt a vonósnegyesben! Ő meg általában női szerepbe bújik. Amaz meg bármit játszik, megnevetet."

Nem tudjuk egymást néven nevezni, de annál inkább kézen fogni, megölelni, vállon veregetni, gratulálni, sőt a rendezvény hagyományossá lett bálján - a fellépések és a közös eszem-iszom után - együtt rojni.

A lényeg - egyre gyarapszik ez a találkozó, egyre többen szeretnének e nagy közösség része lenni, a színjátszás egy olyan formáját üzni, amelyben nem kell stresszelni a "koncepció" átadásán, az alakítás hitelességén és színvonaláért, csak azon, hogy legyen benned mindig annyi jókedv, erő, hogy ha nem is az ekhós szekér bakján, de a rúdján kapaszkodva megmaradhass.

Mag Otti

A jóisten megadta nekünk

Amikor november elsején megemlékeztünk halot-tainkról, többször elhangzott ajkainkról, hogy a jóisten áldása ez a gyönyörű őszi időjárás, és ahogyan teltek a novemberi napok, egyre szebb és melegebb, szinte nyári napokat tölthettünk el.

A terménybetakarítási ünnepség alkalmával a hálaadó szentmisén megköszöntük a Teremtőnek, hogy megőrizte határainkat a természeti csapásoktól, és minden család pincéjébe bőségesen jutott a megtermelt javakból.

Csodálatos, hogy milyen nagy a jóisten jósága hoz-zánk, hiszen a legelőkről is száraz időben jöhettek ha-za az állatok, hogy a következő hat hónapon keresztül a gazdák szeme vigyázzon a jószágokra.

De nemcsak a terményeknek és az állatoknak volt jó az időjárás, hanem az étel után a legfontosabb dolog-nak, a fahozásnak is kedvezett.

Milyen jó, hogy minden székely családban meg tud-ják oldani a téli tüzelő fát, hiszen a tél kiszámíthatat-lan, és a meleget idős és fiatal egyaránt szereti. Az is jó dolog, hogy mindenki igyekszik száraz fával tüzel-ni, mert így melegebb is van, és kevesebb is kell belő-le, most már nemigen van, hogy nyers egerfa sír a tű-zön, és előbb annak kell megszáradnia, hogy majd meleget adhasson.

Ezekben a csodálatos őszi napokban arra is jutott idő, hogy végigjárjuk az erdei kaszálóinkat és egyet bokrásszunk, vagyis kivágjunk néhány bokrot, hadd tisztuljon az őseink által féltve megőrzött, majd örö-költ terület. Természetesen sokkal jobb és egyszerűbb a nagy fákat kivágni, hamarabb is megy, gac sincs annyi, de ha nem vigyázunk, néhány év elteltével csak a vékony bokrokkal maradunk.

Visszaemlékszem gyermekkoromra, hogy amikor a lapias szénát betermeltük az oldalból hordórúdon, édesapám eltűnőgetett, karján a fejszével, és amíg a család apraja-nagyja hangoskodott a fehérre meszelt erdei ház körül, már hallani lehetett a fejszecsattogást az oldalból, majd édesanyám kérdésére azt felelte édesapám, hogy amíg megpihent, addig kivágott né-hány mogyorófa bokrot, hogy száradjon. És tette ezt jó kedvből, tudatosan, hiszen nem engedte, hogy a bokros részek elszaporodjanak, a füves terület nem csökkenhetett, mert az oldalban termett a jó, juhnak való széna.

Sajnos be kell vallanunk magunknak, ezen a téren elég hadilábon állunk, mert egyre több az olyan terü-let, erdei kaszáló, ahol gyermekkorunk legszebb és gond nélküli napjait tölthettük, és amely jelenleg el-hanyagolt állapotban van, és úgy megváltozott, hogy lassan rá sem ismerünk, nemhogy a határát tudjuk. Pedig gyermekeink előtt számadást kell majd ten-nünk, és milyen szégyen lesz, ha rákérdeznek, hogy nagyapó ilyen állapotban hagyta-e ránk, miért nem mentünk évek óta arra a területre, amelyik őseink féltve őrzött kincse volt. Kifogást lehet találni, de

hiszem és vallom, hogy ebben a láncfűrészvilág-ban csak egy délutánt kell rászánunk arra, hogy le-eregezzük a bokrokat, és akkor a terület valamelyik része mindig tisztul.

Térjünk észhez, és ne kótyavetyéljük el azokat a terü-leteket, amelyeket a nincstelenség nehéz éveiben fog-gal, körömmel, nélkülözve, de átmentettek a mi szá-munkra, hogy majd tőlünk gyermekeink örököljék. Nem láthatják tőlünk gyermekeink azt a hanyagsá-got, hogy ott hadd jól van, hanem csepegtessük belé-jük a jót, meséljük nekik minél többet arról, hogy hogyan szállt nemzedékről nemzedékre, apáról fiúra egy-egy erdei tanya vagy terület, mondjuk el, hogy ebben az erdei házban éltek a dédszülők, nagyszülők és most mi, tehát ennek a helynek régi varázsa van, itt minden kicsi darab mesélni tudna, visszaidézve az emlékek hosszú sorát.

A jóisten megadta számunkra ezt a csodálatos vilá-got, és csak rajtunk áll, hogy hogyan sáfárkodunk a ránk bízott értékekkel, és hogyan adjuk át az utókor-nak.

Lázár Béla

Kivonat...

folytatás a 2. oldalról

Kérdés és javaslatként hangzott el, hogy lehetséges lenne-e a pósfalusi iskolánál napközi otthon kialakítása, mert biztos lenne igény rá.

Válasz: Jövőre nézve lehet gondolkodni a napközi létre-hozásáról, az egy hosszabb folyamat, de meg lehet olda-ni.

Újra felhozódott az általános iskolánál az illemhely problémája, valamint a tornaterem fűtése és a terem hasz-nálatának engedélyezése.

Az illemhely problémája még nem oldódott meg, de re-méljük, hogy hamarosan megoldódik.

A tornaterem fűtése meg van oldva, a teremhasználatra (iskolai programon kívül) ha nincs az iskolának erre vo-natkozó rendszabályzata, akkor minél előbb ki kell dol-gozni egy külön, a teremhasználatra vonatkozó szabály-zatot.

Kérés van a közbirtokosság felé letéve, hogy a jövő évi költségvetés-tervezetnél ha be tudnák tervezni a két isko-la központi fűtésének megoldására szükséges összeget (tervezés és kivitelezés).

Felvetődött a sportpálya problémája, hogy ott is vannak tennivalók. Ismerve, hogy a gyerek labdarúgócsapat és a felnőtt csapat is jó eredményeket ért el, idegen csapatok is jönnek községünkbe, és nincsenek megfelelő feltéte-lek, a lehetőségekhez mérten javítani kellene a feltétele-ken, helyszínen megnézni, hogy mit is lehetne tenni an-nak érdekében, hogy civilizáltabb körülményeket bizto-sítsunk a sporttevékenységek folytatásához.

A fentiekkel kapcsolatosan a sportegyesületnek is vannak elképzelései, az egyesület és a hivatal közösen, helyszí-nen megnézve és a javaslatokat figyelembe véve találjon megoldást a hiányosságok megoldására.

Több téma nem lévén a gyűlést vezető elnök a gyűlés munkálatait bezárja.

Lövete, 2013. november 27.

Gyűlést vezető elnök,

Mihály János

Jegyző,

Miklós Ida

Nem a díjakat, a közönséget tartja a legfontosabbnak

Kettős jubileumot ünnepel idén Sata Árpád, a Gárdonyi Géza Színház színművésze: negyven éve van a pályán, s húsz esztendeje játszik Egerben.

- Mindig is színész szeretett volna lenni?

- Csak félve gondoltam rá, hiszen falunkban, Lovétén ez nem volt mindennapos gondolat. Érettségikor azt mondtam, vasesztergályos leszek vagy színész. Megpróbáltam, s nemcsak elsőre, de elsőnek vettek fel. Emlékszem: kerestem a nevem a fölvettek listáján, de nem találtam, s egy világ dőlt össze bennem. Egy későbbi kolléga aztán örvendezve a nyakamba ugrott, hogy "sikerült!". Mondtam szomorkásan: Jó neked! Mire ő: Fenét nekem, neked is, itt vagy a sor legelején!

- Hogyan indult a pályája?

- Érdekes, de már akkor is ott motoszkált fölöttem Gárdonyi szelleme: első szerepem Zöld Mátyás volt a Lámpásban. Már a főiskolán sokat játszottam, reggel 6-kor bementem, s volt, hogy csak este 11-kor jöttem ki. Ott éreztem magam a legjobban. Be kell vallanom, gátlásos voltam, sok osztálytársammal ellentétben nem tudtam, hogyan működik a színház. Kicsit olyan volt, mint amikor az ember vidámparkba megy, s egyik ámulatból a másikba esik. Szép emlék e felfedezés. Másodéves főiskolásként fődíjat kaptam a bukaresti Színházművészeti Egyetem Fesztiválján, majd két évvel később, szintén hallgatóként, József Attila: Nagyon fáj című versével is fődíjat nyertem. Erre nagyon büszke vagyok.

- Aztán jött a hercegi belépő...

- Marosvásárhelyen szerettem volna maradni, de az akkor "zárt város" lett, s lemondták a helyeket a magyar tagozatra. Mesterem, Tompa Miklós tanácsára Szatmárnémetibe szerződtem. Első szerepem Karácsony Benő Rút kiskacsájában egy herceg volt. Beleptem magam a közönség szívébe, 182-szer játszottam, a televízió is leadta az előadást, ha hazalátogatók, sokan még ma is Kis hercegnek szólítanak. Két évvel később Harag György megtisztelő meghívására Kolozsváron folytattam. Nehéz volt az újrakezdés, de szép időszak volt.

- Hogyan került Egerbe?

- A rendszerváltáskor sokan jöttek Magyarországra, s én rettentően haragudtam rájuk, rendkívül ragaszkodtam a szülőföldemhez. Nyaranta egy barátomhoz Recskre látogattam, s benézve az egeri színházba, beszélgettem Gali László akkori direktorral, aki azt mondta: itt lenne a helyem. December 6-án érkeztem, az első éjszakámat a portásfülkében töltöttem. Békés Pál darabjában, a New Budában mutatkoztam be, a közönség és a kollégák is megszerettek, sokáig - a szerep szerint - Mr. Janinak nevezték. Azután jött Queneau Stílusgyakorlatokja, majd a Mágna Miska. Előtte nem hittem volna, hogy egy operett főszerepét játszom majd, a hatalmas siker pedig meghatározta,

merre dől a léc. Szép díjakat kaptam, de legfontosabbnak a közönséget tartom. Érdekes, de a legnagyobb sikereimet azokban a szerepekben értem el, amelyeket először nem rám osztottak: a Klikk nagypapája, a Montmartre-i ibolya Spagetti bácsija vagy a Liliom. Jelenleg a Hippolyt, a lakájt próbáljuk, s elárulom: Sneider Mátyást eredetileg Rácz János játszotta volna...

- Mire a legbüszkébb?

- Arra, hogy színész lehetek. Talán már megkopott kifejezés, de ez egy hivatás. Nem véletlenül mondják, Thália papjai, hiszen a színészeknek szolgálniuk kell. A legbensőbb énedet kell kitérnod, a legsérülékenyebb részeit kell megmutatnod, hogy színész, mi több, jó színész lehess.

- Egeri színészként látogat haza, avagy székelként lép itt színpadra?

- Székely ember vagyok, s mindig azt éreztem, hogy a többséghez képest kétszer annyit kell teljesítenem, s ha kiugró akarok lenni, akkor háromszor-négyszer annyit. Székelységemet soha nem adnám fel. A szülői házat sem adtam el, sőt, felújítottam, s egy székely kaput is építtettem. Kérdezték is a szomszédok, miért csinálom, ha egy évben csak kétszer járok haza, de azt feleltem: ennek így kell lennie. Negyven év után talán mérleget kellene vonnom, de az az igazság, félek ettől, mert ezzel lezárnék valamit. Azt pedig nem szeretném.

Pócsik Attila

(Forrás: <http://www.heol.hu/heves/kultura/nem-a-dijakat-a-kozonseget-tartja-a-legfontosabbnak-524722>)

NÉVJEGY

Név: Sata Árpád, színművész

Született: Székelyudvarhely, 1950. okt. 17.

Család: Nős, két lány édesapja

Iskolája: Szentgyörgyi István Színi Akadémia, Marosvásárhely

Színházai: Szatmárnémeti Északi Színház; Kolozsvári Állami Magyar Színház, egeri Gárdonyi Géza Színház

Díjai Egerben: Páholy-díj (1996), Napsugár-díj (1995, 1996), Eger Város Színházművészeti Nívódíja (2001), Aase-díj (2007), a Gárdonyi Géza Színház Örökös Tagja (2007)

Hobbija: Szívesen foglalkozik kertjével, "bütyköl" a ház körül. (Esztergálni végül nem tanult meg.)

Sata Árpád vallja: a színészeknek szolgálniuk kell, esténként a legbensőbb énjüket kitérve, a legsérülékenyebb részeit megmutatva a publikumnak.

Meseszer

November 15-én a Községi Könyvtár szerét ejtette annak, hogy megszervezze a Meseszer elnevezésű, mesélő játékot. A játék lényege, hogy teret adjunk a mesének, mesemondásnak, egymásnak meséljünk, egymás meséjét meghallgassuk.

Könyvtárunk a Székely Mózes Általános Iskolától vette át a stafétát, és mivel az akkori Meseszeren a gyerekek meséltek egymásnak, arra gondoltam, hogy erre az alkalomra felnőtt előadókat hívjunk meg. Így sikerült több korosztályt megszólaltatni, kicsiktől egészen az idősekig, akik meséikkel, előadásukkal színesebbé, emlékezetesebbé tették a rendezvényt. Név szerint: György Lajosné Juliánna, Péter Imréné Rozália, Gábos István, Fazakas Ágnes, Lázár Béla, Demeter Katalin, Györgylőrinc Zsuzsa és Pál Boglárka Katalin, aki a szentkeresztbányai Tamási Áron Általános Iskolát képviselte. Köszönet nekik.

Nagy örömmre szolgált, és nem kevésbé a gyerekek öröme, hogy ebből az alkalomból az iskolánk tanítói egy jelenetet adtak elő a lelkes közönségnek Lázár Ervin A Négyzögletű Kerek Erdő című meseregényéből. A mesejelenet szereplői: András Mónika, András Szilvia, Egyed Tünde, György Regina, Mag Ottilia, Márton Margit, Mihály Julianna és Szikszai Berta tanító nénik. Köszönjük az ötletet és a kis közösség munkáját.

A Meseszer szabályai szerint két stafétát kell átadni, és ez által nem szűnik meg, hanem folytatódik és tovább terjed a játék. Ezt vállalta Kelemen Csilla tanítónő, aki a szentkeresztbányai Gábor Áron Iskolaközpontoz tartozó Tamási Áron Általános Iskola előkészítő B osztályát képviselte, valamint Török-Lázár Anna óvónő, aki a Székely Mózes Általános Iskola, 1. számú óvoda kicsi csoportját képviselte. Kívánjuk, hogy kellemes és hasznos perceket szerezhessenek a résztvevőknek az általuk szervezett Meseszeren.

András Kinga

DIÁKOLDAL

Kíváncsiak voltunk...

a tanulási szokásaitokra, hogy mennyi időt szántok az otthoni iskolai felkészülésre, és esetleg igényetek van-e külső segítségre. Lehet, hogy nem ez a legégetőbb kérdés, ami tinédzser agyatyokat, szíveteket lefoglalja, de még tanév eleje lévén, hátha pozitív hatással lesz a szürkeállományotok (agy, ész, tudat) kihasználására.

A kérdés: Mennyi időt szántál tegnap (november 25.) az iskolai felkészülésre? Fejezd ki másodperc, perc, óra egységekben!

A kérdésre 33 iskolás gyerek válaszolt, az eredmény ilyennek látszik:

Napi két órát vagy annál többet csücsültek otthon 12-en a könyvek, füzetek mellett. Meglepő és csodálatra méltó, hogy képes egy gyerek délután is 4-5 órát tanulni (ezt vallotta kettő közületek). Van 8 alany, aki ezt letudta egy órában. Akinek még ez is sok(k), az fél órát tanul, esetenként még ennél is kevesebb időt (10 perc körül) tartanak érdemesnek a tudomány gyarapításának szentelni. Ez az önmagatok fejlesztésére szánt idő bevallásotok szerint kevesebb, mint az átlag (19 megkérdezettnek), 6 gyerek válaszából az derül ki, hogy nagyjából megfelel az átlagnak, bár remélhetőleg dolgozatírás idején és a bejelentett ellenőrzések előtt hosszabb időt szántok majd eme nemes tevékenységre, mint 7 társatok, aki többet szokott tanulni, mint a viszonyítási nap. Egy valaki nem tudta eldönteni, hogy ez több-e vagy kevesebb. Esetleg nem tudja, mi az átlag?!

Meglepő, hogy 10-en a válaszadókból igényeltek felnőtt vagy külső segítséget, ez annál is inkább örvendetes, mert bizonyítja, hogy születek, testvéreitek megbirkóznak azzal a tárgyi tudással, ami szükséges a ti irányításotokhoz. Azt kevesen írták, hogy kikérdezik a leckét tőle. Pedig jó lenne. Bezzeg az én időmben...! Utólag gondoltam, hogy arra is kíváncsiak lehetünk volna, hogy miért kérsz segítséget, vagy éppen nem. Ami késik, nem múlik...

Decemberre egy érdekesebb kérdéssel készülünk, várjuk szíves válaszaitokat!

Mag Ottilia és a VII. A-s lányok

Énekverseny Székelydobón

Ez immár a nyolcadik alkalommal megrendezett népdalverseny. Ezt a rendezvényt Kallós Zoltán tiszteletére rendezték. Lövétéről 7 népdalénekes ment. Név szerint: Lázár Magor (I. osztály), Bencze Evelin (II. osztály), Mag Eszter (III. osztály), Márton Fanni (IV. osztály), András Zsolt (V. osztály), György Krisztina (VII. osztály), Lázár Hunor Imre (VII. osztály).

A népdalversenyre reggel 8 órakor indultunk az iskolabusszal. Mikor megérkeztünk, megkínáltak üdítővel, majd elkezdődött a verseny. Tudomásom szerint összesen 147 gyerek énekelt. Én a 116. fellépő voltam, és a végére már nagyon meguntam. Nagyon sok népdalt hallottunk, és nagyon sokat meg is tanultunk. Az éneklés után ebédeltünk, majd kiosztották a díjakat. Lövétéről Mag Eszter a második helyezést érte el. Még egyszer gratulálok neki! Aki nem kapott díjat, az is nyertes volt, mivel részt vehetett egy ilyen rendezvényen. Köszönjük Béla bácsinak, hogy felkészített minket, és a kísérőknek is, akik tartották bennünk a lelket. Gondolom, még lesz ilyen alkalom. Én már nagyon várom.

György Krisztina VII. osztály

Régi korok anekdotái

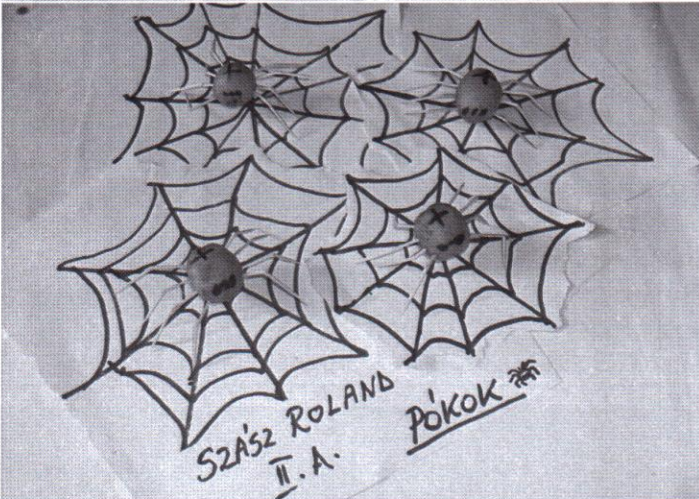
János bá' látogatóba ment a katona kollégájához a szomszéd faluba, ahol sokáig poharazgattak. Szürkülétkor nagyon ingadozva akart felkapaszkodni a lovára, s mind csúszott vissza a földre. Sokszori próbálkozás után, maradék erejét összeszedve, így fohászzkodott:

- Most osztán segíts te es, Uram!

Ezúttal azonban igen nagy lendületet vett, s egyensúlyát veszítve a ló túlsó oldalán ütötte meg a földet. Keservesen sóhajtott fel:

- Jaj, jaj, jaj! Segíts, Uram... de ne ennyire!

Szemelvények a pityókabál figuráiból...

Régi arcok sárgult fényképeken

András Kála Róza, Nagy Lázár István, Mag Mihály, Fazakas Ilona, András Anna, Máté Menyhárt, Máté Gergely, András Juliánna, Balázs Ilona. A kép kb. 1943-ban készült, beküldte Máté Gergelyné András Juliánna.

Anyakönyvi hírek - 2013. október

Születések száma: 2

KELEMEN CSANÁD, született 2013. szeptember 12-én, Kelemen József és Kelemen Izabella, Lövéte 636 szám alatt lakó szülők gyermeke,
BALÁZS BALÁZS, született 2013. szeptember 29-én, Balázs Attila és Balázs Emőke, Lövéte 18 szám alatt lakó szülők gyermeke

Házasságkötések száma: 1

GÁBOS LÁSZLÓ és MAG NOÉMI

Őszinte részvétünket fejezzük ki az októberben elhunyt személyek hozzátartozóinak:

MÁRTON IMRÉNÉ született DOBRI TERÉZIA, Lövéte 1118 szám, született 1927-ben

GERGELY ANDRÁS, Lövéte 356 szám, született 1940-ben

MÁRTON ALBERT, Lövéte 542 szám, született 1937-ben

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga, tördelés és szerkesztés: Török József, Demeter Albert
Korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Tamás, András Zsolt, Fazakas Ágnes, Györgylőrincz Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Molnár Juliánna, Pál Erzsébet, Tódor Lóránd

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossága, Lövétei Római Katolikus Plebánia
Select Metleplast Kft.

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár, tel.: 0266-220806,

e-mail: loveteikialto@freemail.hu